

برای مردم هنوز مجید ۱۲ ساله‌ام

گفت‌وگو با مهدی باقری‌گی که این روزها نگاه جدی‌تری به بازیگری دارد

زهراصلواتی

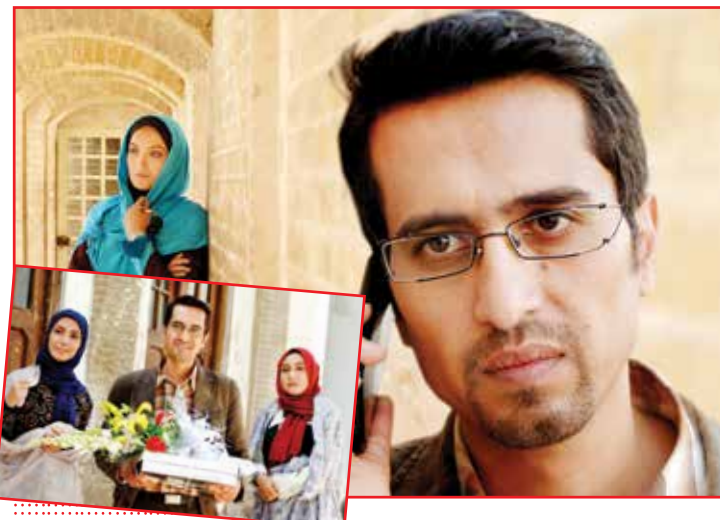
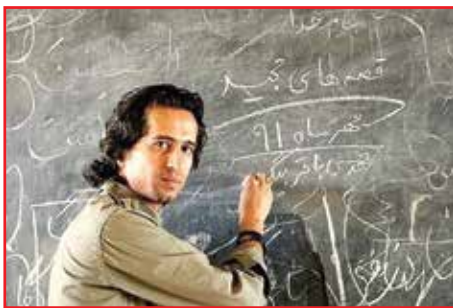
خبرنگار

مهدی باقری‌گی همچنان در چشم بسیاری از مردم مجید است؛ هرچند که ۴۷ سال از عمرش گذشته باشد و دوران میانسالی را تجربه کند. باقری‌گی که بازیگری را از کودکی و با نقش مجید در مجموعه «قصه‌های مجید» زنده یاد کیومرث پوراحمد آغاز کرد، در تمام این سال‌ها کوشیده تا بازیگری را ادامه دهد و مسیر خود را در عرصه هنر باز کند.

زاینده‌رود حسن فتحي و در چشم باد مسعود جعفری جوزانی به عنوان تجربه‌هایی موفق یاد می‌کند که برایش حکم کلاس بازیگری را داشته است. باقری‌گی که چند سالی است کار در شهرداری را رها کرده، حالا نگاه جدی‌تر به بازیگری دارد و دلش می‌خواهد تمام فعالیت‌هایش بر این حوزه متمرکز باشد.

تلاشی که البته آنچنان که باید و شاید موفق نبوده و به جز ایفای نقش در چند سریال ویکی دو فیلم سینمایی، حضور جدی و پررنگی در بازیگری نداشته است. خودش زندگی در اصفهان و دوری از تهران، تمرکز در فعالیت‌های هنری در پایتخت و روابط را دلیل کم‌کاری‌اش در بازیگری عنوان می‌کند. باقری‌گی البته از بازی در سریال‌های در مسیر

بریبایم. در زمان پخش سریال، به شبکه یک دعوت شده بودیم. مردم آن قدر پیامک زده بودند که چقدر خوشحالم مجید دوباره برگشته و بازی می‌کند و چقدر بزرگ شده و از این دست محبت‌ها. یعنی باوجودی که همچنان اسم مجید را می‌آوردند، اما نظرشان این بود که از پس نقش جدیدم هم به خوبی برآمده‌ام و بازی‌ام را پسندیده بودند. بعد از در مسیر زاینده‌رود در سریال در چشم باد آقای مسعود جعفری جوزانی بازی کردم. در قسمت‌های پایانی سریال که مربوط به جنگ ایران و عراق بود حضور داشتم. در طول دو هفته‌ای که آنجا بودم به اندازه یک کلاس یک‌ساله به معلوماتم اضافه شد.

از میان فیلم‌ها و سریال‌هایی که تا به امروز بازی کرده‌اید کدام را بیشتر می‌پسندید؟

راستش قصه‌های مجید چیز دیگری بود و فکر نمی‌کنم دیگر چنین سریالی تکرار شود. همه عوامل از نویسنده و کارگردان گرفته تا بازیگر و تصویربردار تمام توان خود را برای قصه‌های مجید گذاشته بودند و با شرایط فعلی بعید است بشود سریالی با آن کیفیت ساخت. بعد از قصه‌های مجید هم سریال در مسیر زاینده‌رود را دوست دارم.

کدام قسمت قصه‌های مجید بیشتر مورد پسند خودتان است؟

صبح روز بعد را خیلی دوست دارم، مخصوصاً سکانس‌های مربوط به حفظ جدول ضرب و کلاس انشا را.

مدتی هم وارد شورای شهر اصفهان شدید. چه شد که به این حوزه ورود کردید؟

۱۵ سال در شهرداری کار کرده بودم و فکر می‌کردم با امور شهری آشنا هستم. از طرف دیگر، تصورم بر این بود که اگر یک هنرمند هم در شورا باشد تصمیمات بهتری گرفته خواهد شد اما متوجه شدم که هنر دخلی به سیاست ندارد. سخت‌ترین دوران عمرم همان چهارسالی بود که در شورای شهر بودم. توصیه می‌کنم کسی که روحیات هنری دارد به سمت و سوی سیاست نرود.

معمولاً شما را بیشتر در قالب نقش‌های مثبت دیده‌ایم. به نقش‌های منفی علاقه‌ای ندارید؟

اگر در کشور و فرهنگ دیگری بود مثبت و منفی بودن نقش برابرم تفاوتی نداشت اما بعضی از مردم در ایران شخصیت اصلی بازیگر را هم در همان نقشی می‌بینند که بازی کرده است. به همین دلیل، نقش‌های مثبت را ترجیح می‌دهم یا لاقلاً نقش منفی باشد اما به مرور زمان دچار تحول شود.

به خاطر دوربودنم از تهران، ۹۰ درصد امتیازها و فرصت‌های کاری در شهرستان از دست می‌رود. به ندرت پیش می‌آید که پروژه تصویری در اصفهان اجرا شود. ممکن است چندین گروه فیلمبرداری در یک‌روز و همزمان در تهران کار کنند اما در اصفهان دو گروه هم در یک‌ماه به شکل همزمان کار نمی‌کنند. اگر هم کاری ساخته شود، آن قدر رقابت است که دیگر فرصتی برای امثال من نمی‌ماند. قطعاً اگر تهران بودم خیلی بهتر می‌توانستم کار کنم. البته باید پرسید که چرا باید همه فعالیت‌ها در تهران متمرکز باشد؟! باید از تمرکزگرایی در هنر جلوگیری کرد و به همه فرصت‌های برابر داد. متأسفانه بعضی‌ها فکر می‌کنند که وقتی بازیگران کودک و نوجوان بزرگ می‌شوند، دیگر نمی‌توانند مثل گذشته کار کنند، در حالی که اگر به همین بازیگران میدان داده شود، قطعاً می‌توانند استعدادهای خود را بهتر بروز بدهند. جای تأسف دارد که همه دنبال آدم جدید هستند و کمتر سراغ بازیگران قدیمی می‌روند.

به این فکر نیتانید که به تهران مهاجرت کنید؟

چرا ما به شرطی که بخواهند ما هم کار کنیم. متأسفانه انتخاب بازیگران بیشتر بر اساس رابطه و آشنایی است و معمولاً هر کسی برای خودش دسته و گروهی دارد. ما بازیگران شهرستانی هم باید منتظر بمانیم یک گروه خوب پیدا شود و دعوت کند که برای کار برویم.

بعد از قصه‌های مجید توانستید از زیر سایه کاراکتر مجید خارج شوید؟

خودم که بله، اما مردم باوجودی که ۳۰ سال از پخش سریال مجید گذشته و من ۴۷ ساله شده‌ام و به میانسالی رسیده‌ام، هنوز تصور می‌کنند در همان سن ۱۲-۱۰ سالگی مانده‌ام. یعنی دوست دارند همچنان همان مجید کوچک را ببینند.

یکی از بازی‌های خوب‌تان در بزرگسالی به نقش مسعود در سریال در مسیر زاینده‌رود بازمی‌گردد. حضور در این سریال و همکاری با حسن فتحي چگونه تجربه‌ای بود؟

خیلی خوب. بازخوردها عالی بود، چه از طرف مردم و چه از طرف هنرمندان و کارشناسان و منتقدان. مردم خیلی به من دلگرمی دادند و از کارم راضی بودند. آقای فتحي کاربلد هستند و کارنامه درخشانی دارند و کار با ایشان لذت‌بخش است. همکاری هر چند کوتاه با آقای فتحي باعث می‌شود که چیزهای زیادی یاد بگیرم و در عین حال، خودت را هم در نقش‌های جدید محک بزنی. سریال در مسیر زاینده‌رود این دلگرمی را به من داد که می‌توانم از پس نقش‌های جدید

این روزها را چگونه می‌گذرانید؟

کار خاصی نمی‌کنم. ۲۰ سالی کارمند شهرداری بودم اما بعد از شیوع کرونا دیگر نتوانستم سر کار بروم. شاید ۱۲-۱۰ باری به کرونا مبتلا شدم. در هر صورت، ۲۰ سال از عمرم تلف شد و کار هنری‌ام را هم تحت‌الشعاع قرار داد. در این سال‌ها فکر می‌کردم دیگر تمایلی به کار بازیگری ندارم. از سوی دیگر، خودم هم هر نقشی را قبول نمی‌کردم. در دو سه سال اخیر به شکل جدی دنبال کار بازیگری را گرفته‌ام و منتظرم تا یک کار خوب پیشنهاد شود. البته در دو فیلم کوتاه بازی کرده‌ام اما به شکل مهمان و به خاطر رفاقتی که با کارگردان داشته‌ام.

اصولاً بازیگری چه از دوران کودکی که در قصه‌های مجید بازی می‌کردید و چه بعدها که کم‌کار شدید، چقدر برایتان جدی بوده است؟

زمانی که در شهرداری بودم یک ساعت کار برایم به اندازه یک هفته به نظر می‌رسید اما اگر در همان شرایط، از ساعت پنج صبح تا هشت شب سر پروژه فیلم و سریالی بودم و به شکل مداوم کار می‌کردم، نه تنها خسته نمی‌شدم که خیلی هم لذت می‌بردم. به نظرم برای حضور در هر کاری با باید آن کار را دوست داشته باشی یا دستمزد خوبی بگیری یا با گروهی همکاری داشته باشی که چیزی به آنچه که داری اضافه کنند. برای من که بازیگری این جوری معنی شده و از همان کودکی فکر می‌کردم این روند را ادامه خواهم داد. حالا نمی‌دانم تصمیم درستی بوده است یا نه.

اما این‌که شغل دیگری هم داشته‌اید و به نوعی از یک حاشیه امنیت مالی برخوردار بوده‌اید، دست‌تان را در انتخاب نقش‌ها باز نمی‌گذاشت و مجبور نبودید هر نقشی را بازی کنید؟ نه واقعاً. حاشیه امنی نداشتم. اگر زمان قدیم بود شاید با قناعت می‌شد با آن حقوق تا پایان ماه گذراند اما در شرایط فعلی، نهایتاً به پانزدهم ماه هم نمی‌رسید. متأسفانه تورم و گرانی همیشه از حقوق و درآمد ما جلوتر است و نمی‌توانی یک زندگی نرمال را به لحاظ اقتصادی داشته باشی.

خیلی از افرادی که از کودکی وارد بازیگری شدند نتوانستند در این عرصه بمانند اما شما با وجودی که نقش اول را در مجموعه فیلم‌ها و سریال‌های مجید داشتید، نتوانستید آنچنان که باید و شاید فعالیت کنید. چرا این اتفاق افتاد؟

۲۰ سالی کارمند

شهرداری بودم اما بعد

از شیوع کرونا دیگر

نتوانستم سرکار بروم

شاید ۱۲-۱۰ باری به کرونا

مبتلا شدم. در هر صورت

۲۰ سال از عمرم تلف

شد و کار هنری‌ام را هم

تحت‌الشعاع قرار داد